

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518203866
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3518203866.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Žilina, Hodžova 11, proti žalovanej: A. B., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom C. D. C. A., E. XXXX/XX, zastúpenej na základe plnej moci F. G., trvale bytom C. D. C. A. XXX XX, E. XXXX/XX, o zaplataenie 5.642,12 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. septembra 2023, č.k. NM-11Csp/166/2018-452, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej - zamietajúcej časti (výrok VIII.) a v súvisiacej o trovách konania (výrok IX.) **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti zaplataenia sumy na istine vo výške 336,27 Eur, výrokom II. zastavil konanie v časti úroku z omeškania vo výške 0,5 % ročne z nezaplataenej istiny vo výške 6.099,33 Eur od 14.02.2018 do 27.08.2018, z nezaplataenej istiny vo výške 5.989,36 Eur od 28.08.2018 do 05.09.2018, z nezaplataenej istiny vo výške 5.873,26 Eur od 06.09.2018 do 15.10.2018, z nezaplataenej istiny vo výške 5.757,67 Eur od 16.10.2018 do 07.11.2018, z nezaplataenej istiny vo výške 5.642,12 Eur od 08.11.2018 do 05.12.2018, z nezaplataenej istiny vo výške 5.526,54 Eur od 06.12.2018 do 28.12.2018, z nezaplataenej istiny vo výške 5.406,54 Eur od 29.12.2018 do 10.01.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 5.291,45 Eur od 11.01.2019 do 06.02.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 5.175,88 Eur od 07.02.2019 do 11.03.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 5.060,30 Eur od 12.03.2019 do 08.04.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 4.944,73 Eur od 09.04.2019 do 06.05.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 4.829,15 Eur od 07.05.2019 do 03.06.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 4.713,56 Eur od 04.06.2019 do 02.07.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 4.597,96 Eur od 03.07.2019 do 05.08.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 4.482,36 Eur od 06.08.2019 do 04.09.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 4.366,77 Eur od 05.09.2019 do 04.10.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 4.251,18 Eur od 05.10.2019 do 06.11.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 4.135,29 Eur od 07.11.2019 do 06.12.2019, z nezaplataenej istiny vo výške 4.021,50 Eur od 07.12.2019 do 10.01.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 3.907,42 Eur od 11.01.2020 do 10.02.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 3.793,36 Eur od 11.02.2020 do 13.03.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 3.679,29 Eur od 14.03.2020 do 06.04.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 3.565,24 Eur od 07.04.2020 do 13.05.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 3.451,16 Eur od 14.05.2020 do 05.06.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 3.339,10 Eur od 06.06.2020 do 09.06.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 2.987,20 Eur od 10.06.2020 do 22.06.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 2.867,10 Eur od 23.06.2020 do 06.07.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 2.747,02 Eur od 07.07.2020 do 30.07.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 2.627,02 Eur od 31.07.2020 do 20.08.2020, z nezaplataenej istiny vo výške 2.531,96 Eur od 21.08.2020 do 10.09.2020, z nezaplataenej

istiny vo výške 2.409,99 Eur od 11.09.2020 do 06.10.2020, z nezaplatených istín vo výške 2.297,94 Eur od 07.10.2020 do 02.11.2020, z nezaplatených istín vo výške 2.185,87 Eur od 03.11.2020 do zaplattenia. Výrokom III. zastavil konanie v časti úroku z omeškania vo výške 0,5 % ročne z nezaplatených úrokov 218,54 Eur od 14.02.2018 do zaplattenia. Výrokom IV. zastavil konanie v časti zaplattenia sumy na istine vo výške 1.849,60 Eur. Výrokom V. zastavil konanie v časti úroku z omeškania vo výške 504,57 Eur. Výrokom VI. zastavil konanie v časti zaplattenia sumy 74,92 Eur. Výrokom VII. zastavil konanie v časti zaplattenia sumy 14,33 Eur. Výrokom VIII. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom IX. o trovách konania medzi stranami sporu rozhodol tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom súdu prvej inštancie.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 06.12.2018 domáhal voči žalovanej zaplattenia sumy 5.642,12 Eur na istine, 218,54 Eur na zmluvných úrokoch a ďalšieho príslušenstva tak, ako bolo špecifikované v žalobe. Dôvodil tým, že dňa 15.05.2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu (H. H., I.), ako veriteľ so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 621343, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 7.500,- Eur, ktoré vrátane úrokov sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach, pričom celý úver aj s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 15.05.2023. Žalovaná porušila svoju zmluvnú povinnosť splácať jednotlivé povinné splátky riadne a včas, preto bola dňa 13.02.2018 listom označeným ako vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru oboznámená s uplatnením práva v zmysle § 565 OZ, na ktorú možnosť bola táto predtým upozornená II. upomienkou zo dňa 30.08.2017. Do dňa predčasného zosplattenia úveru žalovaná uhradila veriteľovi sumu 1.400,67 Eur. Ku dňu predčasného zosplattenia predstavovala pohľadávka 6.099,33 Eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 7.500,- Eur a dlžných úrokov. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Tvrdila, že v roku 2018 naďalej úver splácala, nakoľko nemala vedomosť o predčasnej splatnosti úveru. Podľa žalovanej žalobca neunesol dôkazné bremeno o zaslaní a doručení písomnej upomienky II. zo dňa 30.08.2017 a oznámenia o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 13.02.2018 žalovanej. Namietala existenciu dôvodov zosplattenia úveru a preukazovala, že do marca 2023, t.j. ešte pred termínom zmluvne dohodnutej konečnej splatnosti úveru uhradila žalobcovi celkovo sumu 11.921,86 Eur. Taktiež namietala nárok žalobcu na zaplattenie zmluvného úroku žalobcom vyčísleného do konečnej splatnosti úveru, ako aj žalobcom uplatňované úroky z omeškania. Vzhľadom k tomu, že žalobca zobral žalobu v časti o zaplattenie sumy 336,27 Eur spolu s úrokom z omeškania, podaním doručeným súdu dňa 14.02.2023 (čl. 290 spisu) v časti o zaplattenie sumy 1.849,60 Eur, podaním doručeným súdu dňa 04.04.2023 (čl. 377 spisu) v časti o zaplattenie sumy 74,92 Eur, podaním doručeným súdu dňa 02.06.2023 (čl. 410 spisu) v časti o zaplattenie sumy 14,33 Eur, žalobu späť, súd konanie v tejto časti zastavil tak, ako je uvedené vo výrokových častiach I. – VII. rozsudku.

3. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozhodnutím a to rozsudkom zo dňa 06.07.2021, č. k. 11Csp/166/2018-196 výrokom I. konanie v časti o zaplattenie 3.456,25 eur zastavil; výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. V dôsledku odvolacej intervencie žalobcu smerujúcej voči zamietajúcej časti rozhodnutia a súvisiacej časti o trovách konania, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zrušil a v tomto rozsahu vrátane súvisiacej časti o trovách konania vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (uznesenie Krajského súdu Trenčín č.k. 27CoCsp/20/2022-226 zo dňa 31.05.2022). Po vrátení veci súd prvej inštancie postupoval v intenciách odvolacieho súdu, vec právne posúdil podľa ust. 52 ods.1, 2, § 53 ods.1, 5, § 54 ods. 1, § 45 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a vo svetle teoretických východísk z nich plynúcich rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokových častiach napadnutého rozsudku. Konštatoval uzatvorenie zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ktorú zároveň posúdil ako spotrebiteľskú, na ktorú dopadajú normy spotrebiteľského práva, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Mal za nesporné, že žalobca si voči žalovanej uplatňuje zaplattenie pohľadávky spolu s príslušenstvom, predstavujúcej po čiastočných späťvzatiach žaloby zmluvný úrok vyčíslený do konečnej splatnosti úveru vo výške 1.460,78 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených istín tak, ako je to uvedené v odseku 10 napadnutého rozhodnutia. Žalobca na preukázanie doručenia upomienky a oznámenia o predčasnej splatnosti predložil poštové podacie hárky, z ktorých vyplynulo, že tieto boli žalovanej doručované II. triedou. O uvedených zásielkach nebol v informačnom systéme žiaden údaj. Žalovaná poprela prevzatie zásielok od žalobcu a žalobca skutočnosť, že sa tieto dostali do dispozičnej sféry žalovanej nepreukázal. Keďže sa teda vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nedostalo do sféry dispozície žalovanej, nemohlo

dôjsť ani k účinnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalovaná istinu spolu so zmluvným úrokom žalobcovi zaplatila už do marca 2023, preto žalobcovi nepatrí vyčíslený zmluvný úrok, ani úroky z omeškania z nezaplatenej istiny z ktorého dôvodu žalobu v zostávajúcej časti (o zaplatenie zmluvných úrokov vyčíslených do konečnej splatnosti úveru vo výške 1.460,78 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených istín) zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods.1, v spojitosti s § 262 ods.2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%. Poukázal na to, že napriek tomu, že žalobca zobral žalobu z časti niekoľkokrát späť a ako dôvod uvádzal plnenie zo strany žalovanej, v skutočnosti dôvodom späťvzatia nebolo správanie žalovanej, keďže táto si iba riadne plnila mesačné splátky, ktoré ale žalobca započítaval najskôr na zmluvné úroky a úroky z omeškania po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (neplatom).

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca, smerujúc svoje odvolanie voči zamietajúcemu výroku VIII. a súvisiacemu výroku o trovách konania medzi stranami sporu (výrok IX.), navrhujúc odvolaciemu súdu v týchto častiach jeho zmenu tak, že žalobe vyhovie a zároveň prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej. V odvolaní uvádza, že uplatňuje odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods.1 písm. b/, f/ a h/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých je založené rozhodnutie). V konkrétnej namietka nepreskúmateľnosť rozhodnutia/jeho nedostatočné odôvodnenie vzťahujúce sa k záverom o tom, koľko žalovaná na úver uhradila, keď v bode 33/ odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie bez bližšej špecifikácie uvádza, že žalovaná uskutočňovala úhrady vo výške 120,- Eur mesačne a celkovo uhradila na úver sumu 11.921,86 Eur, pričom žalobcovi nie je zrejmé, z akého vyjadrenia žalovanej malo vyplynúť, že uskutočňovala úhrady vo výške 120,- Eur a na základe čoho sa súd prvej inštancie priklonil k tvrdeniam žalovanej, že celkovo uhradila na úver sumu 11.921,86 Eur. Žalobca s týmto nesúhlasí, keďže žalovaná nepredložila dôkazy o výške uhradenej sumy, pričom naopak žalobca obsiahlo súdu vo svojich viacerých vyjadreniach preukázal, aké úhrady žalovaná reálne uskutočnila (resp. bolo to zrejmé z prílohy žaloby a prehľadu splácania). Úhrady, ktoré žalovaná uskutočňovala po zosplatnení a počas súdneho konania, žalobca riadne oznamoval a v častiach úhrady vždy vzal žalobu späť. Poukazyval na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17CoCsp/42/2022 zo dňa 9.2.2023, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10 Co/11/2022 zo dňa 28.2.2022, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoCsp/45/2021 zo dňa 22.6.2022, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9CoCsp/49/2021 zo dňa 28.10.2021. Ďalej namietal, že pokiaľ súd posúdil predčasné zosplatnenie ako neplatné, mal mu priznať neuhradené splatné splátky. Podľa žalobcu žalovaná na úver uhradila spolu 9.916,12 Eur. Zo zmluvy vyplýva, že celkové náklady spojené s úverom predstavujú 11.294,40 Eur, konečná splatnosť úveru v zmysle zmluvy nastala 15.05.2023, teda ku dňu rozhodnutia súdu 19.09.2023 boli splatné všetky splátky, žalovaná má tak doplatiť žalobcovi ešte čiastku za včas neuhradené splatné splátky spolu 1.378,28 Eur (11.294,40 – 9.916,12= 1.378,28 Eur) + úrok z omeškania. Vychádzajúc z toho, že žalovaná uhradila spolu na úver 9.916,12 Eur, ide tak o úhradu 84 splátok a čiastočne úhradu splátky 85. vo výške 33,52 Eur. Súd mu mal preto priznať zvyšné splatné splátky od 86. po 96. a čiastočne splátku 85. a to vo výške 84,13 Eur. Poukázal na ustanovenie § 217 ods. 1 CSP a rozhodnutia v obdobných prípadoch, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 11Co/368/2019 zo dňa 15.1.2020, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co/75/2019 zo dňa 26.2.2020, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/359/2019 zo dňa 15.7.2020 a iné.

5. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorého rozhodnutie považuje za vecne správne a zákonné, riadne odôvodnené spôsobom, aby strany sporu mali odpoveď na to, z akých skutkových zistení súd vychádzal a ako posudzovanú vec právne posúdil. K odvolacej námietke žalobcu, že mu nie je zrejmé, z akého podania vyplynulo, že žalovaná uskutočňovala úhrady vo výške 120,- Eur a na základe akých skutočností sa súd priklonil k tvrdeniu žalovanej o výške úhrad, poukazovala na svoje predchádzajúce podania. V priebehu celého trvania súdneho sporu zotrvávala na skutkovom tvrdení, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je neplatným právnym úkonom, nakoľko sa nikdy nedostalo do jej dispozície, a keďže nemala vedomosť, že jej žalobca zosplatnil úver, aj naďalej na mesačnej báze uhrádza sumu 120,- Eur na inkasný účet, t.j. účet, z ktorého mal byť predmetný úver splácaný v zmysle úverovej zmluvy. Ako vyplynulo z potvrdenia vystaveného priamo žalobcom, tento účet žalovanej nebolo umožnené ani zrušiť, keďže v zmysle VOP žalobcu bolo povinnosťou žalovanej tento účet mať zriadený počas celej

doby trvania úveru. Predložila súdu prvej inštancie listinné dôkazy o tom, že žalobca tento bankový účet odmietol zrušiť, a tento bol takmer na mesačnej báze zaťažovaný rôznymi sankciami za upomienky v sumách 10,- až 15,- Eur (oznámenie o ktorých opäť nebolo nedoručované žalovanej) a tak, keďže žalovaná bola nútená mať zriadený tento účet, aj naďalej na mesačnej báze uhrádzala splátky úveru v prospech tohto účtu. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca nepodal vysvetlenie, prečo pri zosplatnenom úvere nezrušil žalovanej inkasný účet a nenahradil ho účtom, o ktorom tvrdí, že jej za týmto účelom zriadil a oznámil (pozn. ktorý mal byť bezplatným účtom), keďže ide o internú evidenciu a postup žalobcu nemala možnosť žalovaná ako spotrebiteľ ovplyvniť. Podľa žalovanej žalobca neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno o tom, že žalovaná mala uhradiť ním tvrdenú sumu 9.916,12 Eur. Keďže súd vyhlásenie o predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru správne posúdil ako neplatné, logickým dôsledkom bolo, že žalobca nemá právo na priznanie zmluvného úroku vyčísleného pre prípad, ako keby k zosplatneniu došlo. Tiež namietala, že od 14.02.2018 v omeškaní nemohla byť, keďže oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti jej nebolo doručené. Žalobca je povinný v žalobe svoj nárok riadne špecifikovať. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis, čo vyplýva predovšetkým z dispozičného princípu sporového konania, podľa ktorého žalobca zásadne disponuje s konaním a jeho predmetom, preto odvoláciu námietku žalobcu, že súd prvej inštancie bol povinný priznať žalobcovi zvyšné splátky od 86. do 96. a čiastočne splátku 85. a to vo výške 84,13 Eur, ako aj úrok z omeškania 5% ročne z týchto neuhradených splátok, považuje za nedôvodnú, ktorá nemá v skutkových tvrdeniach od ktorých odvodzoval žalobou uplatnený nárok. Poukázala na tabuľky žalobcu, ktorými súdu prvej inštancie preukazoval úhrady vykonané zo strany žalovanej (išlo o interné výpisy žalobcu, navyše chybné) z ktorých vyplýva, že už 09.09.2022 vykonal zaúčtovanie žalovanou vykonanej platby (vo výške tvrdenej žalobcom 112,58 Eur) na poslednú neuhradenú časť istiny a od tohto dátumu celú sumu 112,57 Eur/112,56 Eur/120,- Eur a pod. započítaval žalovanou vykonané platby na zmluvný úrok. Z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že by žalobca navrhoval meniť žalobný petít. V súvislosti s uplatneným úrokom poukázala na ňou založené listinné dôkazy, z ktorých vyplynulo, že uhrádzala platby aj po dátume 14.02.2018 vo výške 120,- Eur, ktorá prevyšovala sumu cca 117,- Eur, ktorá bola v roku 2018 výškou splátky úveru istiny a zmluvného úroku, bolo tak len vecou internej evidencie žalobcu, aby si započítaval uhradenú sumu na istinu a zmluvný úrok.

6. Žalobca vo svojej písomnej replike na vyjadrenie žalovanej uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej, ku ktorým zaujal dostatočné stanoviská vo svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach, pričom sa pridržiava svojich tvrdení v odvolaní. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle podaného odvolania.

7. Žalovaná vo svojej duplike na repliku žalobcu opakovane navrhuje rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. V nadväznosti na skutočnosť, že žalobca sa ku skutkovým tvrdeniam žalovanej nevyjadril, nastúpil následok v podobe zákonnej domnienky, že všetky tieto tvrdenia žalovanej sú medzi stranami sporu nesporné.

8. Žalobca v písomnej reakcii na dupliku žalovanej uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalovanej, že sa nevyjadril k niektorým skutkovým tvrdeniam a z toho dôvodu je možné považovať jej tvrdenia za nesporné. Vo všetkých svojich predošlých vyjadreniach sa dostatočne vyjadril ku všetkým namietaným skutočnostiam a z toho dôvodu nie je možné považovať tieto tvrdenia za nesporné. K preukázaniu doručenia vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti úveru predložil dôkaz a to podací hárok (predložený k vyjadreniu z 20.11.2020), z ktorého je zrejmé, že žalovanej bolo vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru doručované. Súd prvej inštancie poukázal na to, že poštový podnik pre zásielku pod podacím číslom J. neeviduje v informačnom systéme žiadne údaje. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 29.4.2021 ozrejmil, prečo poštový podnik už žiadne údaje k zásielke neeviduje, a to z dôvodu toho, že poštový podnik eviduje údaje o podaní zásielok do 6 mesiacov od podania zásielky, a nie z dôvodu, žeby žalobca vyhlásenie predčasnej splatnosti žalovanému neposielať. Uvedené je možné si preveriť na H. F.. Upomienka II. zo dňa 30.8.2017 bola doručovaná obyčajnou poštou v zmysle bodu 19.6 (g) VOP účinných ku dňu uzavretia zmluvy, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Rovnako sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že úverový účet zaťažuje poplatkami za upomienky či výzvy. Žalovaná nepredložila jediný dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť takýto záver. Výpisy z účtu, ktoré predložila žalovaná sa totiž vzťahujú na jej osobný/bežný účet (teda ak žalovaná porušila ustanovenia zmluvy o účte, nie úverovej zmluvy). Navyše si žalobca voči žalovanej v súdnom konaní neuplatnil nárok na poplatky za upomienky, či výzvy. Žalobca uviedol, že v žalobe uviedol číslo účtu, na ktoré mala žalovaná možnosť realizovať úhrady dlhu a to aj elektronicky prostredníctvom elektronického bankovníctva. Žalobca za správne považuje

čiasťočné späťvzatia žaloby, a to najmä s poukazom na to, že v prípade, ak žalovaná vkladala peňažné prostriedky na svoj osobný účet č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorý vykazoval debetný zostatok, došlo najskôr k vyrovnaní debetného zostatku na osobnom účte a až následne sa zinkasovali finančné prostriedky na predmetný dlh z úveru.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

10. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej -zamietajúcej časti (vo výroku VIII.) a v súvisiacom výroku IX. o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcich – zastavujúcich častiach (výroky I. až VII.) nepreskúmal, keďže tieto suspenzívnym účinkom odvolania dotknuté neboli.

11. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom zo dňa 06.07.2021 pod č. k. 11Csp/166/2018-196 výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 3.456,25 Eur zastavil; výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a zároveň priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok III.). V dôsledku odvolacej intervencie žalobcu, Krajský súd Trenčín ako súd odvolací, uznesením č.k. 27CoCsp/20/2022-226 zo dňa 31.05.2022 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach – zamietajúcej (výrok II.) a v súvisiacej o trovách konania (výrok III.) zrušil (pre nesprávny procesný postup - nevyšporiadanie sa s procesným úkonom žalobcu podľa § 145 ods. 2 CSP, t.j. čiastočným späťvzatím žaloby, ktoré podanie žalobcu nedoručil na vyjadrenie žalovanej strane ani o ňom nerozhodol) a v tomto rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Súd prvej inštancie po vrátení veci v intenciách daných odvolacím súdom vec opätovne posúdil, v dôsledku podaní žalobcu obsahujúcich čiastkové späťvzatia žaloby v ich limitoch konanie zastavil (výroky I. - VII.) a vo zvyšnej časti žalobu (o zaplatenie zmluvného úroku uplatňovaného a vyčísľovaného ako nárok vzniknutý v dôsledku platného predčasného zosplatenia úveru vo výške 1.460,78 Eur vrátane úroku z omeškania vo výške 5%) zamietol (výrok VIII.), založiac svoje rozhodnutie v tejto časti na neunesení dôkazného bremena žalobcom o splnení zákonných predpokladov pre platné predčasné zosplatenie úveru, v konkrétnej nepreukázanej skutočnosti, že zásielky obsahujúce zákonom vyžadované písomnosti a to upomienka s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru a oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, boli zaslané a doručované do dispozičnej sféry žalovanej (§ 565 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Súčasne na základe plného úspechu žalovanej v spore, tejto priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi (§ 255 ods. 1 CSP).

13. Odvolateľ (žalobca) ťažiskovo vecnú nesprávnosť rozhodnutia vidí v tom, že súd prvej inštancie potom, ako dospel k záveru o neplatnom predčasnom zosplatení úveru, nemal jeho žalobu zamietnuť, ale mal žalobcovi priznať neuhradené splatné splátky spolu vo výške 1.378,28 Eur (11.294,40 - 9.916,12 Eur), keďže konečná splatnosť úveru podľa podmienok zmluvy nastala dňom 15.05.2023 a neuhradené zostali splatné splátky od 86. po 96. splátku a čiastočne aj splátka 85. vo výške 84,13 Eur, keď zároveň namieta skutkový záver súdu prvej inštancie v tom, že žalovaná na úver doposiaľ zaplatila sumu 11.921,86 Eur, keď podľa tvrdení žalobcu mala v skutočnosti zaplatiť len sumu 9.916,12 Eur. V nadväznosti na tento nesprávny záver považuje aj odôvodnenie k tejto časti sa vzťahujúce (pokiaľ ide o platby žalovanej) za zmätočné. Uplatňuje dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 pod písm. b/, f/ a h/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové a právne závery na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie).

14. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existencia ktorej vady nezistil, a odvolateľ ju tiež ani netvrdil.

15. Následne sa odvolací súd venoval vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia v jeho zamietajúcej časti vo svetle ťažiskových odvolacích námietok žalobcu, prostredníctvom ktorých namietal nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

16. Nesprávny skutkový záver (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa kritérií daných ust. § 191 CSP, vychádzajúc z ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

17. Nesprávne právne posúdenie veci (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

18. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru že nedošlo v okolnostiach danej veci k naplneniu vyššie uvedených odvolacích dôvodov. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu daného žalobcom formulovaným žalobným návrhom a skutočnosťami od ktorých je opodstatnenosť odvodzoval, vyvodil správne skutkové a právne závery na ktorých aj založil svoje rozhodnutie v jeho zamietajúcej časti, ktoré tiež v rozsahu k nemu sa vzťahujúcim aj dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi, ktoré viedli k zamietnutiu rozhodnutia nad limit jeho zastavujúcich častí (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

20. Predmetom autoritatívneho rozhodovania súdu prvej inštancie (v limitoch nepodliehajúcich dispozitívnymi úkonmi čiastočných späťvzatí), bola žaloba v časti o zaplatenie zmluvného úroku uplatňovaného a vyčísľovaného ako nárok vzniknutý v dôsledku platného predčasného zosplatenia úveru vo výške 1.460,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 %.

21. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca žalobcu (zaniknutá spoločnosť H. H. I.) uzatvoril so žalovanou dňa 15.05.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej aj ako „predmetná úverová zmluva“), na základe ktorej sa pôvodný veriteľ v článku 2 zaviazal poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver s výškou úverového rámca 7.500,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 96-tich mesačných splátkach vo výške 117,65 Eur. Podaním označeným ako „II. Upomienka“ zo dňa 30.08.2017, mal žalobca oznámiť žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 30.08.2017, a to úrokov z omeškania v sume 36,92 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 15,- Eur, istiny vo výške 126,17 Eur, spolu 178,09 Eur, zároveň ju mal upozorniť, že ak dlžnú sumu neuhradí najneskôr do 5 dní odo dňa vystavenia upomienky, banka pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti pohľadávky. Žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 13.02.2018 listom označeným ako „Oznámenie o predčasnej/mimoriadnej splatnosti“.

22. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v napadnutej - zamietajúcej časti, založil ťažiskovo na závere o neplatnom predčasnom zosplatení úveru pre nesplnenie zákonných predpokladov predpísaných ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Rozhodujúcim pre potreby odvolacieho prieskumu je, že žalobca tento právny záver v zákonnej lehote na podanie odvolania

prostredníctvom ním produkovaných odvolacích námietok nenapadol, z ktorého dôvodu bol z hľadiska správnosti diskvalifikovaný z preskúmania jeho správnosti. Vychádzajúc tak z neho, keďže žalobca uplatnený nárok na zaplatenie zmluvného úroku odvodzoval v konaní pred súdom prvej inštancie výlučne od ním tvrdeného platného predčasného zosplatenia úveru, teda na tejto skutočnosti zakladal právo na jeho uplatnenie, pri závere, že táto skutočnosť nenastala, bez ďalšieho prichádzalo do úvahy jedine v neprospech žalobcu vydané rozhodnutie o takto formulovanom nároku pre neunesenie dôkazného bremena o platnom zosplatení úveru ako ním tvrdeného právneho dôvodu uplatneného nároku. Keďže súd prvej inštancie týmto spôsobom rozhodol, nie je možné mu z hľadiska vecnej správnosti rozhodnutia nič vytknúť.

23. Bez dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia je tak odvolacia argumentácia žalobcu o tom, že súd prvej inštancie, pokiaľ mal za to, že úver nebol predčasne platne zosplatený, mu mal namiesto vyčísleného zmluvného úroku, priznať neuhradené splátky, ktoré boli splatné ku dňu vydania rozhodnutia (zvyšné splatné splátky od 86. po 96. a čiastočne splátku 85. a to vo výške 84,13 Eur, spolu v celkovej výške 1.378,28 Eur), t.j. splátky až do konečnej splatnosti úveru v zmysle zmluvy a to z dôvodu, že žalobcom formulovaný žalobný návrh (petit), ani skutkové tvrdenia, ktoré ho sprevádzali v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, v prospech takéhoto nároku nenasvedčujú a žiaden dispozitívny úkon smerujúci k zmene žaloby v rámci prvoinštančného konania žalobcom vyprodukovaný nebol.

24. Civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňu nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. V civilnom sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, ktoré sú podkladom pre určenie predmetu konania a dokazovania. (I. ÚS 24/2019, 1Cdo/188/2021). Žalobca je povinný uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok právne kvalifikoval. Súd potom skúma v limitoch ako tieto boli produkované, či tvrdené skutočnosti možno podriadiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie.

25. Keďže vychádzajúc z vyššie uvedeného, žalobca v zmysle ním formulovaného žalobného návrhu a produkovaných skutkových tvrdení, nárok na zaplatenie splatných splátok ako predmet konania pred súdom prvej inštancie nevymedzil, súd prvej inštancie správne o predmete konania rozhodoval výlučne v limitoch skutkových tvrdení žalobcu a ním formulovaného žalobného návrhu a o akomkoľvek inom nároku nerozhodoval, tento nedohľadával, ani neskúmal (odvolací súd poznamenáva, že ani za takýchto okolností nemohol).

26. Vo vzťahu ku skutočnosti, že tieto tvrdenia žalobca produkuje až v odvolacom konaní (nad rámec toho, že zmena žaloby v odvolacom konaní jednak prípustná nie je a nakoniec ju žalobca ani neformuluje), odvolací súd poukazuje na zákonnú koncentráciu konania, ktorá je totožná s princípom neúplnej apelácie, ktorý platí pre odvolacie sporové konanie. Odvolací súd dáva v tomto smere do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení (9Cdo/169/2020). Právo tzv. novôt v odvolacom konaní (o ktoré nepochybne ide aj v prípade skutkových tvrdení žalobcu o nároku na zaplatenie splatných splátok a ďalších skutočnostiach, ktoré na jeho podporu produkuje avšak po prvýkrát až v odvolacom konaní), je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na podanie odvolania. Žalobca však tieto produkuje až v odvolacom konaní a tiež bez toho, aby skutkovo či právne argumentoval (nad rámec toho, že v prospech nich nenasvedčuje žalobný návrh), že ide o prípustné novoty v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP. Odvolací súd preto nemohol

na tieto prihladať ani vzhľadom na vyššie uvedenú zásadu koncentrácie konania, pričom identický osud stíha aj jeho nové tvrdenia v odvolacom konaní (naviac produkované po uplynutí lehoty na podanie odvolania) týkajúce sa doručovania písomností žalovanej, či návrhu na dokazovanie k tejto okolnosti sa vzťahujúcemu.

27. V konečnom dôsledku v nadväznosti na uvedené, nie je možné priznať relevanciu ani námietke žalobcu o nepreskúmateľnom (zmätočnom) odôvodnení napadnutého rozhodnutia, čo tento subsumuje pod dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces), keď v konkrétosti tomuto vytyka nesprávnosť údajov týkajúcich sa platobnej bilancie úveru zo strany žalovanej (koľko platila, koľko je splatené a pod.).

28. Je pravdou, že odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR, avšak len v situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, či obrannej argumentácii nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné.

29. Odôvodnenie rozhodnutia v tomto prípade v limitoch vzťahujúcich sa k uplatnenému nároku je postačujúce. Pokiaľ ide o v odôvodnení uvádzané údaje týkajúce sa platobnej disciplíny žalovanej, tieto sú pre potreby nároku ako bol definovaný žalobcom nadbytočné a aj ich prípadná ne(správnosť), ktorú však odvolací súd nemal dôvod skúmať, na rozhodovanie o nároku žalobcu nič nemení. Odlišnou by pravdaže bola situácia, pokiaľ by žalobca formuloval nárok na zaplatenie neuhradených splátok s príslušenstvom, čo však neučinil, v konaní o ktorom nároku (pokiaľ ho samozrejme žalobca bude iniciovať) predpokladom rozhodovania o ňom bude aj zistenie, či na úvere má/nemá a koľko prípadne ešte žalovaná zaplatiť. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že aj Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že súd v rozsudku musí reagovať len na tie argumenty a skutočnosti, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia (či jeho časti) považované za významné (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, obidva z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B) k naplneniu čoho v posudzovanej veci aj došlo. Z uvedeného dôvodu tak nebolo možné prijať záver o naplnení uplatneného odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

30. S poukazom na vyššie uvedené, keďže odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé k odlišnému, na jeho prospech vyznievajúcemu rozhodnutiu v jeho napadnutej časti, nebolo možné postupovať inak, ako rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti (výrok VIII.) a súvisiacej o trovách konania (výrok IX. keďže tento reflektuje výsledok sporu), ako vecne správne za použ. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k odlišnému, v jeho prospech vyznievajúcemu rozhodnutiu.

31. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaná ako úspešná strana sporu v odvolacom konaní, má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

32. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).